

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો પંચાશીમું પાંચમું

દેહધારી દેવત્વ: પીતરની ગહન સ્વીકારોક્તિ અને તેના અર્થસૂચનો

Jeff Pippenger

2024-04-15

જ્યારે પેત્રે ખ્રિસ્તના આ પ્રશ્નનો પોતાનો ઉત્તર રજૂ કર્યો કે શિષ્યો કહે છે કે ખ્રિસ્ત કોણ છે, ત્યારે તેણે જાહેર કર્યું કે ઇસુ અભિષિક્ત, ખ્રિસ્ત, મસીહા છે. તેણે એ પણ કહ્યું કે તે દેવનો પુત્ર છે.

જ્યારે ઇસુ કેસરિયા ફિલિપ્પીના પ્રદેશમાં આવ્યા, ત્યારે તેમણે પોતાના શિષ્યોને પૂછ્યું: લોકો મને, મનુષ્યપુત્રને, કોણ કહે છે? તેઓએ કહ્યું: કેટલાક કહે છે કે તમે યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનાર છો; કેટલાક, એલિયાહ; અને બીજા, યિરમિયા, અથવા પ્રબોધકોમાંના કોઈ એક. તેમણે તેમને કહ્યું: પરંતુ તમે મને કોણ કહો છો? ત્યારે શિમોન પીતરે ઉત્તર આપ્યો: તમે ખ્રિસ્ત, જીવતા દેવના પુત્ર છો. ઇસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો: ધન્ય છે તું, શિમોન બરયોના; કારણ કે માંસ અને લોહીએ તને આ પ્રગટ કર્યું નથી, પરંતુ મારા પિતાએ, જે સ્વર્ગમાં છે. અને હું પણ તને કહું છું કે તું પીતર છે, અને આ શિલા પર હું મારી સભા બાંધિશ; અને અધોલોકના દ્વારો તેના સામે પ્રબળ નહીં થાય. અને હું તને સ્વર્ગના રાજ્યની ચાવીઓ આપીશ; અને તું પૃથ્વી પર જે કંઈ બાંધશે તે સ્વર્ગમાં બંધાયેલું હશે; અને તું પૃથ્વી પર જે કંઈ છૂટું કરશે તે સ્વર્ગમાં છૂટું કરાયેલું હશે. મત્તી 16:13-19.

પિતર દ્વારા પવિત્ર આત્માએ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારને સમજાવ્યા માટેનું મૂળભૂત સત્ય રજૂ કર્યું. તેમણે એવું પાનિયમ ખાતે કર્યું, જે કેસરિયા ફિલિપ્પી હતું. પાનિયમ અજગરની ઉપાસનામાં સર્વોપરી પવિત્ર મંદિર-સ્થાન છે, કારણ કે ગ્રીસ જગતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને અંતિમ દિવસોમાં જગત સંયુક્ત રાષ્ટ્ર છે, જે અજગરનો પૃથ્વી પરનો પ્રતિનિધી છે. “નરકના દ્વાર” ગ્રીક બકરા-દેવ પાનના મંદિરનું નામ છે. તે મંદિર એક ગુફાના સમક્ષ બાંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં પાનિયમનું ઝરણું હતું. પાનિયમનું ઝરણું યર્દન નદીને જળ પુરું પાડતું હતું, જે ખ્રિસ્તનું પ્રતિક છે.

“Jordan” નામનો અર્થ “ઉતરનાર” થાય છે, અને તે પોતાના પ્રવાહનો આરંભ ઉત્તર ઇઝરાયેલના પર્વતીય પ્રદેશમાં કરે છે, જ્યાં તેનો મુખ્ય સ્ત્રોત હર્મોન પર્વતના ઝરણાઓમાંથી મળે છે; હર્મોન શ્રેણીનું તે સર્વોચ્ચ શિખર છે, જ્યાં “નરકના દ્વારો” કહેવાતું ઝરણું આવેલું છે. Hermon નો અર્થ “પવિત્ર” થાય છે અને “Jordon” નો અર્થ “નીચે ઉતરવું” થાય છે. જોર્ડન નદી હર્મોન પર્વતના ઉચ્ચ પ્રદેશોમાંથી વહે છે અને જોર્ડન રિફ્ટ ખીણમાંથી નીચે ઉતરતી જાય છે, અને અંતે મૃતંક સમુદ્ર સુધી પહોંચે છે, જે પૃથ્વીના સપાટી પરનું સૌથી નીચું સ્થાન છે.

યર્દન નદીને પોષણ આપતાં જળ, જે પાનના મંદિરથી ઉત્પન્ન થાય છે અને અંતે પૃથ્વીના સૌથી નીચલા બિંદુએ પહોંચે છે, તે ઉતરાણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે દેવપુત્રે ત્યારે કર્યું જ્યારે તેમણે સર્વોચ્ચ પવિત્ર પર્વત છોડીને આ જગતના સૌથી નીચલા “મૃત સમુદ્ર” સુધી ઉતર્યા. ખ્રિસ્તનું સ્વર્ગમાંથી ફ્રસના મૃત્યુ સુધીનું ઉતરાણ એ પણ દર્શાવે છે કે તેમણે પતિત મનુષ્યનું દેહધારણ પોતાના ઉપર લીધું, કેમ કે સ્વર્ગથી ફ્રસ સુધીની તેમની યાત્રા તે જળોથી પોષિત હતી, જે “નરકના દ્વારો”માંથી ઉત્પન્ન થયાં હતાં.

મૃત સમુદ્ર પૃથ્વી પરનું માત્ર સૌથી નીચું સ્થાન જ નથી, પરંતુ તે પૃથ્વી પરનું સૌથી ખારું જળ પણ છે, જે મહાસાગર કરતાં નવ ગણું વધુ ખારું છે. મૃત સમુદ્ર દ્વારા પૂર્વછાયારૂપે દર્શાવવામાં આવેલ ક્રિસ્તનું ફ્રસ પરનું મરણ તે સ્થાન છે જ્યાં તેમણે ઘણાઓ સાથે પોતાની વાયાને દૃઢ કરી.

અને તું તારા દરેક અન્નાર્પણને મીઠાથી સ્વાદિષ્ટ કરજે; અને તારા અન્નાર્પણમાંથી તારા દેવના કરારનું મીઠું ઓછું પડવા દેશે નહીં; તારી સર્વ અર્પણો સાથે તું મીઠું અર્પણ કરજે. લેવિતિકસ 2:3.

હર્મોન પર્વતનાં ઝરણાંઓમાંથી નીકળતાં માર્ગમાં યર્દન નદી ગલિલના સમુદ્રમાંથી પસાર થાય છે, જેને તિબેરિયાસ સરોવર અને કિન્નેરેત સરોવર તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. ગલિલનો અર્થ “કબજો” અથવા “નિર્ણાયક વળાંક” એવો થાય છે. તિબેરિયાસ એ રોમન શાસકનું નામ છે, જેણે ઓગસ્ટસ સીઝર પછી રાજ્ય કર્યું, અને સરોવરના આકારને કારણે તેને કિન્નેરેત કહેવામાં આવે છે, જેનો અર્થ “વીણા” અથવા “તંતુવાદ્ય” એવો થાય છે. માનવજાત માટેનો નિર્ણાયક વળાંક ત્યારે આવ્યો જ્યારે તિબેરિયાસ સીઝર શાસન કરતો હતો અને યેશુને ક્રૂસ ઉપર ચઢાવવામાં આવ્યા, અને સ્વર્ગમાં આવેલી દરેક વીણા મૌન થઈ ગઈ. યર્દન નદીનું ભૌગોલિક સાક્ષ્ય, “નરકના દ્વારો” સાથેના સંબંધમાં—જે ગ્રીક દેવ પાનનું મંદિર છે—તે સાક્ષ્ય તરફ સૂચવે છે, જે પિતરે પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાથી પ્રગટ કર્યું હતું.

ખ્રિસ્તનું અવતાર એ દેવત્વ અને માનવત્વનું સંયોજન હતું, જે ત્યારે થયું જ્યારે દેવના દૈવી પુત્રે પોતે માનવીય દેહ ધારણ કર્યો; આ રીતે દેવત્વને માનવત્વ સાથે એક કર્યું, જેમ પાનના ઝરણામાંથી નીકળતાં જળ યર્દન નદીને પોષણ આપે છે તે તેની પ્રતિકૃતિ છે. પાનના ઝરણાને પોષણ આપનાર વસ્તુ હતી હર્મોનના પર્વતો પર પડતી શિયાળ, વરસાદ અને હિમ; હર્મોન “પવિત્ર” પર્વતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે ઉપરનું યરુશાલેમ છે.

દાઉદનું ચઢાવાના ગીત. જુઓ, ભાઈઓ માટે એકતામાં સાથે વસવું કેટલું સારું અને કેટલું મનોહર છે! તે મસ્તક પર રેડવામાં આવેલા અમૂલ્ય અભિષેકતેલ સમાન છે, જે દાઢી પર, હા, આરોનની દાઢી પર વહેતું ગયું, અને તેના વસ્ત્રોના કિનારા સુધી ઊતરી ગયું; હર્મોનના હિમકણ સમાન, અને સિયોનના પર્વતો પર ઊતરેલા હિમકણ સમાન; કારણ કે ત્યાં ચહોવાએ આશીર્વાદની આજ્ઞા આપી છે, અર્થાત્ સદાકાળનું જીવન. ભજન સંહિતા 133:1-3.

હારૂનની દાઢી પર વહી આવ્યું તે “કીમતી અભિષેકતેલ” એ જ તેલ હતું, જેનો ઉપયોગ ત્યારે કરવામાં આવ્યો હતો જ્યારે તેને અને તેના પુત્રોને ઈશ્વરના યાજ્ઞો તરીકે અભિષિક્ત કરવામાં આવ્યા હતા.

અને તું વેદી પરનું લોહી અને અભિષેકનું તેલ લઈને તે આરોન પર, અને તેના વસ્ત્રો પર, અને તેના પુત્રો પર, અને તેની સાથે તેના પુત્રોના વસ્ત્રો પર છાંટજે; અને તે પવિત્ર ઠરશે, તથા તેના વસ્ત્રો, અને તેના પુત્રો, અને તેની સાથે તેના પુત્રોના વસ્ત્રો પણ. નિર્ગમન 29:21.

પેત્રુએ બધા શિષ્યોના સ્વીકારને વ્યક્ત કર્યો, અને આમ કરતાં તેણે એક લાખ યુમાલીસ હજારના સ્વીકારને પણ વ્યક્ત કર્યો, જેઓને ધ્વજરૂપે ઊંચે ઉઠાવવામાં આવેલ એકીકૃત યાજ્ઞકવર્ગ તરીકે અભિષિક્ત થવાનું છે. જે “તેલ” દ્વારા હારૂનનો અભિષેક કરવામાં આવ્યો હતો, તે હર્મોન પર્વતના શીતળ હિમકણ સમાન પણ હતું અને સિયોનના પર્વતોના શીતળ હિમકણ સમાન પણ હતું. “તેલ” અને “શીતળ હિમકણ” એ તે સંદેશ છે, જે પવિત્ર આત્માના અભિષેકનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

હે આકાશો, કાન ધરો, અને હું બોલીશ; અને હે પૃથ્વી, મારા મુખનાં વચનો સાંભળ. મારું ઉપદેશ વરસાદની જેમ વરસશે, મારું વચન શિયાળાની જેમ ટપકશે, કોમળ ઘાસ પર ઝરમર વરસાદની જેમ, અને ઘાસ પર ધોધમાર વરસતા વરસાદની જેમ: કારણ કે હું ચહોવાનાં નામની ધોષણા કરીશ; અમારા દેવને મહિમા અર્પો. પુનર્નિયમ 32:1-3.

“ઝાકળ” એ સિયોનના પર્વતો પર પડતો “સિદ્ધાંત” છે, અને તે અભિષેકનું “તેલ” છે, જે એક લાખ યુમાલીસ હજારને એકતામાં બાંધે છે, જેઓ અંતિમ દિવસોમાં દેવના યાજ્ઞો છે. સિદ્ધાંત વરસાદની માફક વરસે છે, અને ઝાકળની જેમ ટપકે છે, કારણ કે તે “પ્રકાશિત” કરવામાં આવે છે. તે પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે, કારણ કે સ્વર્ગ અને પૃથ્વીએ કાન ધરીને તેમના મુખના વચનો સાંભળવાના છે, એકીકૃત યાજ્ઞકવર્ગ દ્વારા, જે ધ્વજચિહ્ન છે અને જે મધ્યરાત્રિના પોકાર તથા મહાન પોકારના સંદેશાઓનો પ્રચાર કરે છે.

પર્વતો પર સુસમાયાર લાવનારના પગ કેટલા સુંદર છે, જે શાંતિનો પ્રચાર કરે છે; જે કલ્પ યાજ્ઞના સુસમાયાર લાવે છે, જે ઉદ્ધારની ઘોષણા કરે છે; જે સિયોનને કહે છે, તારો દેવ રાજ્ય કરે છે! તારા ચોકીદારો ૨ વર ઊંચો કરશે; તેઓ એકસાથે ૨ વર કરીને ગાશે; કારણ કે જ્યારે યહોવા સિયોનને ફરી ૨ થાપિત કરશે, ત્યારે તેઓ આંખે આંખ મળી જોઈ શકશે. હે યેરુશાલેમના ઉજાડ ૨ થાનો, આનંદથી ફાટી નીકળો, એકસાથે ગાવો; કારણ કે યહોવાએ પોતાના લોકોને સાંત્વના આપી છે, તેણે યેરુશાલેમનું ઉદ્ધાર કર્યું છે. યહોવાએ સર્વ જાતિઓની આંખો સમક્ષ પોતાની પવિત્ર ભુજા પ્રગટ કરી છે; અને પૃથ્વીના સર્વ સીમાઓ આપણા દેવના ઉદ્ધારને જોશે. યશાયા 52:7-10.

અંતિમ દિવસોના ચોકીદારો, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ પીતર દ્વારા થાય છે, ઉદ્ધાર અને શાંતિની ઘોષણા કરે છે, અને તેઓ એકતામાં બંધાયેલા હશે, કારણ કે તેઓ એક જ દૃષ્ટિથી જોશે. આ ત્યારે બને છે જ્યારે “પ્રભુ સિયોનને ફરી પાછું લાવે છે.” “ફરી પાછું લાવે છે” તરીકે અનુવાદિત હિબ્રૂ શબ્દનો અર્થ “ઉલટવું” થાય છે. જ્યારે પ્રભુ સિયોનને ઉલટાવે છે, ત્યારે તેનો અર્થ એવો થાય છે કે સિયોન વિખેરાઈ જવાને પ્રતિનિધિત્વરૂપ બંદીવાસમાં રહી હતી, અને જ્યારે તે બંદીવાસ સમાપ્ત થાય છે ત્યારે તે સ્થિતિ ઉલટી થાય છે.

કારણ કે યહોવા એવું કહે છે: “બાબિલમાં સિતેર વર્ષ પૂર્ણ થયા પછી હું તમારી મુલાકાત લેશ, અને તમને આ સ્થાને પાછા લાવવામાં તમારી વિષે મારું શુભ વચન પૂર્ણ કરીશ. કારણ કે યહોવા કહે છે, હું તમારી વિષે જે વિચારો રાખું છું તે હું જાણું છું—શાંતિના વિચારો, અનિષ્ટના નહીં—જેથી તમને અપેક્ષિત અંત આપું. પછી તમે મને પોકારશો, અને જઈને મને પ્રાર્થના કરશો, અને હું તમારી સાંભળિશ. અને તમે મને શોધશો, અને મને પામશો, જ્યારે તમે સર્વ હૃદયથી મને શોધશો. અને યહોવા કહે છે, હું તમને મળિશ; અને હું તમારી બંધકાઈને ફેરવી નાખીશ, અને મેં તમને જ્યાં જ્યાં હંકારી દીધા છે તે સર્વ જાતિઓમાંથી અને તે સર્વ સ્થાનોમાંથી તમને એકત્ર કરીશ, યહોવા કહે છે; અને જ્યાંથી મેં તમને બંધક બનાવી લઈ જવામાં આવ્યાં હતા, તે સ્થાને હું તમને ફરી પાછા લાવીશ.” યર્મિયા 29:10-14.

બધા પ્રબોધકો અંતિમ દિવસોને સંબોધી રહ્યા છે, અને અંતિમ દિવસોમાં તેમના લોકો એવી બંદીવસ્થામાં છે જેને ભવિષ્યવાણીની સાક્ષીને પૂર્ણ કરવા માટે ઉલટાવી નાખવામાં આવવાની છે.

યહોવાથી યર્મિયા પાસે આવેલું વચન આ હતું: “ઇસ્રાએલના પ્રભુ યહોવા આમ કહે છે: મેં તને જે જે વચનો કહ્યાં છે તે બધાં એક પુસ્તકમાં લખ. કેમ કે, જો, એવા દિવસો આવે છે, યહોવા કહે છે, જ્યારે હું મારા પ્રજા ઇસ્રાએલ અને યહૂદાની બંધકાઈને ફરી ફેરવી લાવીશ, યહોવા કહે છે; અને મેં તેમના પિતૃઓને આપેલા દેશમાં હું તેમને પાછા લાવીશ, અને તેઓ તેનું અધિકાર પ્રાપ્ત કરશે.” યર્મિયા 30:1-3.

સાડા ત્રણ દિવસની નિદ્રા પછી—જેમ લાજર ચાર દિવસ સુધી સૂતો રહ્યો હતો, અને દાનિયેલે એકવીસ દિવસ સુધી શોક કર્યો હતો—મીખાએલ તે બે સાક્ષીઓને, જેઓ તેમના અંતિમ-દિવસના લોકો છે, પુનરુત્થિત કરે છે અને તેમને એકતામાં લાવે છે, તેમજ વિશ્વભરમાં પ્રકાશિત થતી એક સંદેશા દ્વારા તેમનો અભિષેક પણ કરે છે. તે સંદેશા હર્મોન પર્વતનો “ઝાકળ” છે (પવિત્ર પર્વત), જે પાનના ઝરણાને પોષે છે, અને તે પછી યર્દન નદીને પોષે છે. તે સંદેશા દ્વારા સિદ્ધ થતો અભિષેક ઈસુના અભિષેકનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે તે સમયે ચિહ્નિત થયો હતો જ્યારે તેઓ ખ્રિસ્ત બન્યા, જેને પિતરે ઓળખ્યો હતો.

જ્યારે પિતરે ખ્રિસ્તને દેવનો પુત્ર તરીકે ઓળખાવ્યો, ત્યારે તેણે ખ્રિસ્તને દેવના પુત્ર અને મનુષ્યપુત્ર—બન્ને તરીકે રજૂ કર્યો, જેમ કે યર્દન નદીને પોષણ આપતાં “નરકના દ્વારો”નાં જળો દ્વારા તેનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે. પિતરની આ સ્વીકારોક્તિ પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાથી ઉત્પન્ન થઈ હતી, અને એ જ સત્ય—કે ઈસુ ખ્રિસ્ત છે, અભિષિક્ત છે, અને કે તે દેવ તથા મનુષ્ય બન્ને છે—ઈસુએ તે સત્ય તરીકે ઓળખાવ્યું, જે દેવના અંતિમ-દિવસના લોક વિરુદ્ધના યુદ્ધનું કેન્દ્રબિંદુ બનવાનું હતું; અને ખ્રિસ્તે વચન આપ્યું કે તેઓ વિજયી રહેશે, કારણ કે “નરકના દ્વારો” આ સત્ય પર પ્રબળ નહીં થાય.

સત્ય એ છે કે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ, જેમ યેશુ પોતાના બાપ્તિસ્મા સમયે અભિષિક્ત થયા હતા, તેમ એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના મુદ્રાંકનનો આરંભ થયો, અને તે ઇતિહાસમાં એવી એક નિરાશા આવવાની હતી જે તેમના અંતિમ-દિવસોના લોકોને ઘાતક સાબિત થવાની હતી, જ્યાં સુધી તેમણે તેમને પુનરુત્થિત કર્યા નહીં અને તેમની બંધકાઈને ઉલટાવી નહીં. પુનરુત્થાનની પ્રક્રિયામાં તેમના લોકોને એક શક્તિશાળી સેનામાં એકતાબદ્ધ કરવાનો સમાવેશ થાય છે, જેને ધ્વજરૂપે ઊંચે ઉઠાવવામાં આવે છે. માર્ગોમાં થયેલા મૃત્યુ પછી પુનરુત્થાન કરવાનું, શુદ્ધ કરવાનું, એકતાબદ્ધ કરવાનું અને ઊંચે ઉઠાવવાનું કાર્ય દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની દસથી પંદર કલમોમાં, તેમજ બાઇબલના અન્ય અવતરણોમાં, ચિત્રીત કરવામાં આવ્યું છે. પરંતુ તેરથી પંદર કલમોમાં ખ્રિસ્તે ફરી એક વાર પોતાના શિષ્યોને કેસરીયા ફિલિપી, પાનિયમમાં લાવ્યા છે, અને ત્યાં જ દેવની મુદ્રા અનંતકાળ માટે અંકિત કરવામાં આવે છે.

માત્ર ત્યારે જ, જ્યારે આપણે આ તથ્યોની ગહનતા સમજીએ, ત્યારે જ આપણે કેસરીયા ફિલિપીની સાક્ષીમાં સ્થિત સત્યના પ્રકાશનોને ઓળખી શકીએ. મત્તી અધ્યાય સોળના અઢારમા વચનમાં, સીમોન બારયોનાનું નામ પીતર તરીકે બદલવામાં આવે છે, જે, જેમ તાજેતરના એક લેખમાં અગાઉ નોંધવામાં આવ્યું હતું, એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનું પ્રતીક છે. આ વચનમાં સ્થાપિત ગણિતીય પ્રકાશન ઇસુને અદ્ભુત ગણનાકાર તરીકે મહિમાવિત કરે છે, કારણ કે માત્ર પીતરને એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરનાર તરીકે જ સમજાવી શકાય એવું નથી, પરંતુ મત્તી 16:18 “ફાઈ”નું ગણિતીય પ્રતીક પણ છે.

“ફાઈ” સાથે સંકળાયેલા ગણિત પર આપણે ચર્ચા કરીએ તે પહેલાં, એ નોંધવું જોઈએ કે “ફાઈ” પાનિયમ નગરના બે નામોમાંના બીજા નામ “ફિલિપ્પી” શબ્દનો એક ભાગ છે. અઢારમી કલમ દર્શાવે છે કે ઇસુએ પેત્રોસને હિબ્રૂમાં કહ્યું હતું, જે ગ્રીકમાં લિખિત કરવામાં આવ્યું, અને પછી અંગ્રેજીમાં અનુવાદિત થયું. આ ત્રણ પગલાં તેમના વચન પર ખ્રિસ્તના નિયંત્રણને દર્શાવે છે. જ્યારે આ શબ્દને અંકિત સ્થાનોના ગુણાકારની ગણિતીય પ્રણાલી સાથે ધ્યાનમાં લેવામાં આવે છે, ત્યારે તે દર્શાવે છે કે “પેતર” નામ એક લાખ ચુંમાળીસ હજારને સમકક્ષ થાય છે, અને આ રીતે ઇસુને અદ્ભુત સંખ્યાકર્તા તરીકે ભારપૂર્વક રજૂ કરે છે. એ જ કલમમાં, જ્યાં ઇસુ ઘોષણા કરે છે કે તે પોતાની ચર્ચનું નિર્માણ કરશે, અદ્ભુત સંખ્યાકર્તાએ અનુવાદની પ્રક્રિયા પર નિયંત્રણ રાખ્યું હતું, જેથી સોળમા અધ્યાયની અઢારમી કલમમાં પ્રતિનિધિત સત્ય “ફાઈ”ના ગણિતીય પ્રતીકનું પ્રતિનિધિત્વ કરે.

અને હું તને પણ કહું છું કે તું પેતર છે, અને આ ખડક ઉપર હું મારી કલીસિયા બાંધીશ; અને નરકના દ્વાર તેની સામે પ્રબળ થાશે નહીં. મત્તી 16:18.

તેમની કલીસિયા માત્ર આ સિદ્ધાંત પર નિર્મિત નથી કે ઇસુ જ ખ્રિસ્ત છે અને તેઓ દેવનો પુત્ર છે, પરંતુ આ સત્ય પર પણ નિર્મિત છે કે તેઓ વચન છે, અને વચને ગણિત, વ્યાકરણ તથા માનવોનાં કાર્યો સહિત સર્વ વસ્તુઓની રચના કરી છે અને સર્વ પર નિયંત્રણ રાખે છે.

જેનામાં અમે પણ વારસો પ્રાપ્ત કર્યો છે, કારણ કે જે પોતાની જ ઇચ્છાના મંતવ્ય અનુસાર સર્વ વસ્તુઓ કાર્યાન્વિત કરે છે, તેના હેતુ મુજબ અમે પૂર્વનિયુક્ત થયેલા હતા. એફેસીઓ 1:11.

ફાઈ, જેનો પ્રતિનિધિત્વ ઘણીવાર ગ્રીક અક્ષર φ (phi) દ્વારા કરવામાં આવે છે, એક ગણિતીય સ્થિરાંક છે, જેનું મૂલ્ય અંદાજે 1.618033988749895 છે. આ સંખ્યાને સુવર્ણ અનુપાત અથવા દૈવી પ્રમાણ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. તે એક “અપરિમેય સંખ્યા” છે, અર્થાત તેને કોઈ સરળ ભિન્નરૂપમાં વ્યક્ત કરી શકાતી નથી, અને તેનું દશાંશરૂપ અનંત સુધી કોઈ પુનરાવર્તન વિના ચાલતું રહે છે.

સુવર્ણ અનુપાતમાં અનેક નોંધપાત્ર ગુણધર્મો છે અને તે ગણિત, કલા, ર-થાપત્ય, પ્રકૃતિ તથા અન્ય ક્ષેત્રોમાં વિવિધ સંદર્ભોમાં પ્રગટ થાય છે. તે ઘણીવાર ભૂમિતીય આકૃતિઓમાં જોવા મળે છે, જેમ કે આયાત,

પંચભુજ અને દ્વિદશફલક, જ્યેષ્ઠિ લાંબી બાજુ અને ટૂંકી બાજુનો અનુપાત ફાઇ સમાન હોય છે.

કલા અને સ્થાપત્યમાં, સુવર્ણ અનુપાતને સૌંદર્યદાયક પ્રમાણો ઉત્પન્ન કરનાર માનવામાં આવે છે. ઇતિહાસભર, પ્રાચીન સંસ્કૃતિઓથી લઈને પુનર્જાગરણ યુગ અને ત્યાર પછી સુધી, કલાકારો અને સ્થાપત્યકારોએ રચનાઓ, ઇમારતો અને કલાત્મક કૃતિઓની રચના કરવા માટે તેનો ઉપયોગ કર્યો છે. ગણિતમાં, સુવર્ણ અનુપાત વિવિધ ગણિતીય સમીકરણો અને શ્રેણીઓમાં પ્રગટ થાય છે, જેમાં ફિબોનાચી શ્રેણીનો પણ સમાવેશ થાય છે, જેમાં દરેક પદ તેના અગાઉના બે પદોના સરવાળાના બરાબર હોય છે. ફિબોનાચી શ્રેણીના પદો વધતા જાય છે તેમ, અનુક્રમી પદોનો અનુપાત ફાઇ તરફ અગ્રસર થાય છે.

વચન 16:18 માં, આપણે ગણિતીય ફાઇ (1.618...) શોધીએ છીએ. ઇસુ, તે દેવ “જે પોતાની ઇચ્છાના પરામર્શ પ્રમાણે સર્વ વસ્તુઓ કાર્યાન્વિત કરે છે,” તેમણે અંતિમ દિવસોમાં પોતાની ચર્યની નરકના દ્વારો વિરુદ્ધની યુદ્ધભૂમિને ઓળખાવતી ભવિષ્યવાણીય ભૂગોળમાં પાલ્મોની—અદ્ભુત સંખ્યા, અથવા ગુપ્ત બાબતોની ગણતરી કરનાર—રૂપે પોતાનું હસ્તાક્ષર મુકવાનું નિર્ધારિત કર્યું. તે ભવિષ્યવાણીય યુદ્ધભૂમિ પર, સંખ્યાઓ ઉપરના પોતાના નિયંત્રણ દ્વારા, તેમણે એક લાખ ચુમાલીસ હજારને “પીતર” દ્વારા પ્રસ્તુત કર્યા, જેનું નામ “શિમોન”—અર્થાત્ કબૂતરના સંદેશને સાંભળનાર—માથી બદલીને “પીતર” કરવામાં આવ્યું હતું; અને આ રીતે તેમણે એક લાખ ચુમાલીસ હજારને અંતિમ દિવસોમાં પોતાની કરારજન પ્રજા તરીકે ચિહ્નિત કર્યા.

તેમણે પોતાની ચર્ય જે “શિવા” ઉપર બાંધવા માટે પસંદ કરી, તે પાયાની શિવા છે, લેવ્યવસ્થા છવીસના “સાત વખત”નો પાયો અને મુખ્ય ખૂણાનો પથ્થર છે, કારણ કે ખ્રિસ્ત સિવાય કોઈ સચ્ચો પાયો નથી. ખ્રિસ્તના બાપ્તિસ્માથી, જ્યારે શિમોનએ કબૂતરના સંદેશને “સાંભળ્યો”, લઈને મૃત સમુદ્રના કોસ સુધી, એક હજાર બે સો સાઠ દિવસો સુધી, દરરોજ બે વખત, સવારે અને સાંજે બલિદાન થતું હતું, સિવાય કે એક હજાર બે સો સાઠ દિવસોના અંતિમ દિવસે, કારણ કે તે દિવસે સાંજનું બલિદાન યાજ્ઞકથી છૂટી ગયું, અને કોસ પર ખ્રિસ્ત બે હજાર પાંચ સો વીસમું અર્પણ બનીને મૃત્યુ પામ્યા.

“સર્વત્ર ભય અને ગૂંચવણ છે. યાજ્ઞક બલિદાનરૂપ પ્રાણીને વધ કરવા જ રહ્યો છે; પરંતુ છરી તેની નિર્બળ હાથેમાંથી નીચે પડી જાય છે, અને મેષશાવક છટી જાય છે. પરમેશ્વરના પુત્રના મરણમાં પ્રતિક તેની પ્રતિકૃતિને મળ્યું છે. મહાન બલિદાન આપવામાં આવ્યું છે. અતિપવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશવાનો માર્ગ ખુલ્લો મૂકવામાં આવ્યો છે. સર્વ માટે એક નવો અને જીવંત માર્ગ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે. હવે પાપી, શોકગ્રસ્ત માનવજાતને મહાયાજ્ઞના આગમનની રાહ જોવાની જરૂર નથી.” The Desire of Ages, 757.

જે “શિવા” પર તે પોતાની ચર્યનું નિર્માણ કરશે તે જ તે આધારશિવા છે જેને બાંધકામ કરનારાઓએ નકારી કાઢી હતી; તેની સંખ્યા “પંચવીસ સો વીસ” છે. એક ટૂંકા શ્લોકમાં ખ્રિસ્ત પોતાને સર્વ વસ્તુઓના સ્વામી તરીકે રજૂ કરે છે, અને જ્યારે તે એવું કરે છે ત્યારે તે દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારના તેરથી પંદર શ્લોકોમાં ઊભો રહીને બોલી રહ્યો છે.

અને હું તને પણ કહું છું કે તું પીતર છે, અને આ શિવા ઉપર હું મારી ચર્ય બાંધી છું; અને અધોલોકના દ્વારો તેના વિરુદ્ધ પ્રબળ થશે નહિ. મથિ 16:18.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“‘ગુપ્ત બાબતો તો યહોવા આપણા દેવને સંબંધે છે; પરંતુ જે બાબતો પ્રગટ કરવામાં આવી છે, તે સદાકાળ માટે આપણને અને અમારી સંતાનને સંબંધે છે.’” ૮ ચવરુ થાવિવરણ 29:29. સર્જનકાર્ય ભગવાને ચોક્કસ કેવી રીતે પૂર્ણ કર્યું, તે તેમણે મનુષ્યોને કદી પ્રગટ કર્યું નથી; માનવીય વિજ્ઞાન પરમોત્તમ મના રહસ્યોને શોધી કાઢી શકતું નથી. તેમની સર્જનશક્તિ તેમની અસ્તિત્વતાની જેમ જ

અગમ ય છે.”

“વિજ્ઞાન અને કલા બંનેમાં જગત પર પ્રકાશનો એક પ્રવાહ વરસવા દેવાનો પરમેશ્વરે અનુમતિ આપી છે; પરંતુ જ્યારે પોતાને વૈજ્ઞાનિક ગણાવતાં મનુષ્યો આ વિષયો પર માત્ર માનવીય દૃષ્ટિકોણથી વિચાર કરે છે, ત્યારે તેઓ નિશ્ચિતપણે ખોટા નિષ્કર્ષો પર પહોંચશે. પરમેશ્વરના વચને જે પ્રકાશિત કર્યું છે તેનાથી આગળ અનુમાન કરવું નિર્દોષ હોઈ શકે, જો અમારી કલ્પનાઓ શાસ્ત્રોમાં મળતાં તથ્યોને વિરોધતી ન હોય; પરંતુ જે લોકો પરમેશ્વરના વચનને છોડીને, વૈજ્ઞાનિક સિદ્ધાંતોના આધારે તેમની સર્જિત કૃતિઓનું કારણ સમજાવવા પ્રયત્ન કરે છે, તેઓ અજાણ્યા સમુદ્રમાં નકશો કે દિશાસૂચક વિના તરતા ભટકી રહ્યા છે. મહાનતમ મનોમંદિરો પણ, જો તેમની શોધખોળમાં પરમેશ્વરના વચનથી માર્ગદર્શન ન મળે, તો વિજ્ઞાન અને પ્રકટીકરણના પરસ્પર સંબંધોને શોધવાના તેમના પ્રયત્નોમાં ગૂંચવાઈ જાય છે. કારણ કે સર્જનહાર અને તેમની કૃતિઓ તેમની સમજણથી એટલી ઘણી પરે છે કે તેઓ પ્રાકૃતિક નિયમો દ્વારા તેમની વ્યાખ્યા કરી શકતા નથી, તેથી તેઓ બાઇબલના ઇતિહાસને અવિશ્વસનીય ગણે છે. જે લોકો જૂના અને નવા નિયમના લેખિત અહેવાલોની વિશ્વસનીયતા વિષે શંકા કરે છે, તેઓને એક પગલું વધુ આગળ જઈને પરમેશ્વરના અસ્તિત્વ વિષે શંકા કરવા દોરી જવામાં આવશે; અને ત્યારબાદ, પોતાનો લંગર ગુમાવી બેઠા પછી, તેઓ અવિશ્વાસના ખડકો પર અથડાતાં ભટકવા માટે છોડી દેવામાં આવે છે.”

“આ વ્યક્તિઓએ વિશ્વાસની સરળતા ગુમાવી છે. દેવના પવિત્ર વચનની દૈવી સત્તામાં એક સ્થિર વિશ્વાસ હોવો જોઈએ. માનવોના વિજ્ઞાનસંબંધિત વિચારો દ્વારા બાઇબલની કસોટી કરવામાં આવવી જોઈએ નહીં. માનવીય જ્ઞાન અવિશ્વસનીય માર્ગદર્શક છે. શંકાવાદીઓ, જે વાંધા ઉઠાવવાના હેતુથી બાઇબલ વાંચે છે, તેઓ વિજ્ઞાન અથવા પ્રકટીકરણ પૈકી કોઈ એકના અપૂર્ણ બોધને કારણે, તેમના વચ્ચે વિરોધાભાસો જોવા મળે છે એવો દાવો કરી શકે; પરંતુ યોગ્ય રીતે સમજવામાં આવે ત્યારે, તેઓ પરસ્પર સંપૂર્ણ સુસંગત છે. મૂસાએ દેવના આત્માના માર્ગદર્શન હેઠળ લખ્યું હતું, અને ભૂવિજ્ઞાનનો કોઈ પણ યથાર્થ સિદ્ધાંત એવી શોધોનો દાવો કદી કરશે નહીં, જેઓને તેની નિવેદનો સાથે સુસંગત કરી શકાય નહીં. સર્વ સત્ય, તે પ્રકૃતિમાં હોય કે પ્રકટીકરણમાં, પોતાની સર્વ અભિવ્યક્તિઓમાં પોતાનાં સાથે સુસંગત છે.

“દેવના વચનમાં ઘણા એવા પ્રશ્નો ઉઠાવવામાં આવ્યા છે કે જેમનો ઉત્તર અતિગહન પંડિતો પણ કદી આપી શકતા નથી. આ વિષયો તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવે છે જેથી અમને દર્શાવવામાં આવે કે દૈનિક જીવનની સામાન્ય બાબતોમાં પણ કેટલું બધું એવું છે કે જેને સીમિત માનસ, પોતાની સમગ્ર ગર્વિત જ્ઞાનસંપત્તિ સાથે પણ, કદી સંપૂર્ણ રીતે સમજી શકતા નથી.

“તેમ છતાં વિજ્ઞાનના લોકો એવો વિચાર કરે છે કે તેઓ દેવની જ્ઞાનને—જે તેણે કર્યું છે અથવા કરી શકે છે—સમજી શકે છે. આ વિચાર મોટા ભાગે પ્રચલિત છે કે તે પોતાનાં જ નિયમોથી બંધાયેલો છે. લોકો તો અથવા તો તેના અસ્તિત્વનો ઇનકાર કરે છે અથવા તેને અવગણે છે, અથવા તો દરેક વસ્તુનું, માનવહૃદય પર તેના આત્માના કાર્ય સુધીનું પણ, સ્પષ્ટીકરણ કરવા માને છે; અને તેઓ હવે તેના નામનો આદર કરતાં નથી કે તેની શક્તિનો ભય માનતાં નથી. તેઓ અતિપ્રાકૃતિકમાં વિશ્વાસ કરતાં નથી, કારણ કે તેઓ દેવના નિયમો અથવા તેમના દ્વારા પોતાની ઇચ્છા પૂર્ણ કરવા માટે કાર્ય કરનાર તેની અનંત શક્તિને સમજી શકતા નથી. સામાન્ય પ્રયોગમાં, ‘પ્રકૃતિના નિયમો’ શબ્દપ્રયોગમાં તે બધું આવરી લેવામાં આવે છે જે ભૌતિક જગતને શાસન કરનારા નિયમો વિષે લોકો શોધી શક્યા છે; પરંતુ તેમનું જ્ઞાન કેટલું મર્યાદિત છે, અને તે ક્ષેત્ર કેટલું વિશાળ છે જેમાં સર્જનહાર પોતાના જ નિયમો સાથે સંપૂર્ણ સુસંગત રીતે કાર્ય કરી શકે છે, છતાં સીમિત પ્રાણીઓની સમજણથી સર્વથા પર છે!”

“ઘણા લોકો શીખવે છે કે પદાર્થમાં જીવનદાયક શક્તિ રહેલી છે—અર્થાત્ કેટલીક વિશેષતાઓ પદાર્થને અર્પિત કરવામાં આવી છે, અને ત્યારબાદ તેને પોતાની અંતર્નિહિત ઊર્જા દ્વારા કાર્ય કરવા માટે છોડી દેવામાં આવે છે; અને પ્રકૃતિની ક્રિયાઓ સ્થિર નિયમો સાથે સુસંગત રીતે સંચાલિત થાય

છે, જેમાં સ્વયં દેવ પણ હસ્તક્ષેપ કરી શકતા નથી. આ ખોટું વિજ્ઞાન છે, અને દેવના વચન દ્વારા સમર્થિત નથી. પ્રકૃતિ તેના સર્જનહારની દાસી છે. દેવ પોતાના નિયમોને રદ કરતા નથી કે તેમની વિરુદ્ધ કાર્ય કરતા નથી, પરંતુ તેઓ સતત તેમને પોતાના સાધનો તરીકે વાપરી રહ્યા છે. પ્રકૃતિ એવી બુદ્ધિ, એવી ઉપસ્થિતિ, એવી સક્રિય શક્તિની સાક્ષી આપે છે, જે તેના નિયમોમાં અને તેમના દ્વારા કાર્ય કરે છે. પ્રકૃતિમાં પિતા અને પુત્રનું અવિરત કાર્ય ચાલુ છે. ખ્રિસ્ત ત કહે છે, 'મારા પિતા અત્યંત સુધી કાર્ય કરે છે, અને હું પણ કાર્ય કરું છું.' યોહાન 5:17."

લેવીઓએ, નેહેમ્યાહમાં નોંધાયેલ પોતાના સ્તુતિગીતમાં, ગાયું હતું, "તું, તું જ એકમાત્ર યહોવા છે; તું જ આકાશ, આકાશોના આકાશ અને તેમનો સર્વ સૈન્યસમૂહ, પૃથ્વી અને તેમાંની બધી વસ્તુઓ, ... અને તું જ તેઓ સર્વને જાળવી રાખે છે." નેહેમ્યાહ 9:6. આ વિશ્વની દૃષ્ટિએ, દેવનું સર્જનકાર્ય પૂર્ણ થઈ ચૂક્યું છે. કારણ કે "સૃષ્ટિના આરંભથી જ તે કાર્યો પૂર્ણ થયેલા હતા." હિબ્રુઓ 4:3. પરંતુ પોતાની સર્જિત વસ્તુઓને ટકાવી રાખવામાં તેમની શક્તિ હજી પણ કાર્યરત છે. એવું નથી કે એકવાર ગતિમાં મૂકવામાં આવેલ યંત્ર પોતાની જ આંતરિક શક્તિથી કાર્ય કરતું રહે છે અને તેથી નાડી ધબકે છે તથા શ્વાસ પછી શ્વાસ ચાલતો રહે છે; પરંતુ દરેક શ્વાસ, હૃદયની દરેક ધબકાર, તેમની સર્વવ્યાપક કાળજીનો પુરાવો છે, જેમાં "આપણે જીવીએ છીએ, ચાલીએ છીએ અને અસ્તિત્વ ધરાવીએ છીએ." પ્રેરિતોનાં કૃત્યો 17:28. એવું પણ નથી કે કોઈ આંતરિક શક્તિને કારણે પૃથ્વી વર્ષ પછી વર્ષ પોતાની ઉપજ આપે છે અને સૂર્યની પરિક્રમામાં યથાવત્ રહે છે. દેવનો હાથ ગ્રહોને દિશા આપે છે અને આકાશમાં તેમની સુવ્યવસ્થિત ગતિમાં તેમને તેમની જગ્યા પર સ્થિર રાખે છે. તે "તેમના સૈન્યને સંખ્યાબંધ બહાર લાવે છે; પોતાની મહાન શક્તિ અને બળવાન પરાક્રમને લીધે તે તેઓ સર્વને નામે બોલાવે છે; એક પણ ગેરહાજર રહેતો નથી." યશાયા 40:26. તેમની શક્તિથી જ વનસ્પતિ ફાલે-ફૂલે છે, પાંદડાં નીકળે છે અને ફૂલો ખીલે છે. તે "પર્વતો ઉપર ઘાસ ઉગાડે છે" (ભજનસંગ્રહ 147:8), અને તેમના દ્વારા જ ખીણો ફળદ્રુપ બને છે. "જંગલના સર્વ પશુઓ ... પોતાનું આહાર દેવ પાસેથી શોધે છે," અને અતિ સૂક્ષ્મ જીવાતથી લઈને મનુષ્ય સુધીનું દરેક જીવંત પ્રાણી દરરોજ તેમની સંભાળભરી વ્યવસ્થા પર આધારિત છે. ભજનકારના સુંદર શબ્દોમાં, "આ સૌ તારી રાહ જુએ છે.... તું તેમને આપે છે, તો તેઓ એકત્ર કરે છે; તું તારો હાથ ખોલે છે, તો તેઓ સારા વસ્તુઓથી તૃપ્ત થાય છે." ભજનસંગ્રહ 104:20, 21, 27, 28. તેમનું વચન તત્વોને નિયંત્રિત કરે છે; તે આકાશને વાદળોથી આચ્છાદિત કરે છે અને પૃથ્વી માટે વરસાદ તૈયાર કરે છે. "તે ઊન જેવો હિમ આપે છે; તે રાખની જેમ પાળો છાંટે છે." ભજનસંગ્રહ 147:16. "જ્યારે તે પોતાનો સ્વર ઉચ્ચારે છે, ત્યારે આકાશમાં જળસમૂહોની બહુતા થાય છે, અને તે પૃથ્વીના છેડાઓ પરથી વરાળને ઉપર ચડાવે છે; તે વરસાદ સાથે વીજળીઓ પેદા કરે છે અને પોતાના ભંડારોમાંથી પવનને બહાર લાવે છે." યર્મિયા 10:13.

"દેવ સર્વ વસ્તુઓનો પાયો છે. સર્વ સાચું વિજ્ઞાન તેમના કાર્યોથી સુસંગત છે; સર્વ સાચું શિક્ષણ તેમના શાસન પ્રત્યે આજ્ઞાપાલન તરફ દોરી જાય છે. વિજ્ઞાન અમારા દર્શન સમક્ષ નવા અદ્ભુતો ખુલ્લા કરે છે; તે ઊંચે ઉડે છે અને નવી ઊંડાઈઓનું અનુસંધાન કરે છે; પરંતુ પોતાના સંશોધનમાંથી તે એવું કશું લાવતું નથી જે દૈવી પ્રકાશન સાથે વિરોધ કરે. અજ્ઞાન વિજ્ઞાનનો આધાર લઈને દેવ વિશેના ખોટા મતોને સમર્થન આપવાનો પ્રયત્ન કરી શકે, પરંતુ પ્રકૃતિનું પુસ્તક અને લખાયેલું વચન એકબીજા પર પ્રકાશ પાડે છે. આ રીતે અમે સર્જનહારની આરાધના કરવા અને તેમના વચન પર બુદ્ધિસભર વિશ્વાસ રાખવા દોરાઈએ છીએ." Patriarchs and Prophets, 113-115.